

Tornai József

Világ buboréka

*Ha szemem nem volna,
fülellemmel föl szállnék
s minden dalmadó lány
ölére rátalálnék.*

*Ha fülem nem volna,
ujjammal tapogatnám,
hol lebzsel a bibircsók
isten bozont-kobakján.*

*Ha ujjam nem volna,
nyelvemmel megkeresném,
tűzes sármány-e párom
vagy tetszhalott keresztény?*

*Ha nyelvem nem volna,
orrommal föl-föltűmám
az időt, hol még teng-zúg
a gyerekkori turján.*

*Ha orrom nem volna,
jaj, akkor ugranék,
nehogy bűzbe fojtson
az ördög-csőcselék.*

*Ha lábam nem volna,
karomba összefognám,
ami csak fönn ugat
ég-föld túskebokrán.*

*Ha karom nem volna,
azt kéne szeretnem,
kinek csak a lelke
varjúdik kezemben.*

*Ha kezem nem volna,
a szám csucsurulna,
világ buborékát
balzsamként szélbe fújva.*

Tündöklés mindene

*Káromkodik a sarkantyúvirág:
ki adta rám e rothadás-huhát?*

*Miért nem gyémántból faragtál ki engem,
te, aki ott vagy minden porszemekben?*

*Miért nem zuhansz le velem a sárba,
rovarok vőfélye, ganéjdomb nimfája?*

*És önmagába bukik le vele
az Örökéj: tündöklés mindene.*

Ó káprázatos gyümölcsök

*Nem tudtam, hogy lehet megnyitni, ő
meg nem szólt. Nyilván bízott bennem.
Mind a ketten hibásak voltunk. Hogy mi
lehetne a vigaszom most, évek után
s hogy ő már halott? Egyszer azt mondta:*

*„Aki nem csókolja meg a szentek szentjét,
nem érdemli meg, hogy oda belépjen!”
Ez a törvény. Mindig ki kell bontani a héjából,
akit szeretünk, a káprázatos gyümölcsöt.*